

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 602/2015
24.09.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене Д.М.1, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене Д.М.1, адвоката Д.М.2, поднетом против правноснажног решења Основног суда у Аранђеловцу Кв 37/15 од 01.04.2015. године, у седници већа одржаној 24.09.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Д.М.1, адвоката Д.М.2, па **СЕ УКИДА** правноснажно решење Основног суда у Аранђеловцу Кв 37/15 од 01.04.2015. године и предмет враћа том суду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Аранђеловцу К 953/12 од 30.01.2015. године и то ставом првим изреке решења окривљеној Д.М.1 досуђени су трошкови поступка у укупном износу од 119.682,00 динара, док је ставом другим изреке решења одређено да се наведени трошкови имају исплатити из буџетских средстава суда у року од 15 дана од правноснажности решења на текући рачун окривљене.

Решењем Основног суда у Аранђеловцу Кв 37/15 од 01.04.2015. године, а одлучујући о жалби браниоца окривљене, преиначено је решење Основног суда у Аранђеловцу К 953/12 од 30.01.2015. године и то у ставу првом диспозитива решења тако што се окривљеној Д.М.1 досуђују трошкови кривичног поступка у износу од 99.750,00 динара, док је у осталом делу решење Основног суда у Аранђеловцу К 953/12 од 30.01.2015. године остало неизмењено.

Против наведеног другостепеног решења Основног суда у Аранђеловцу Кв 37/15 од 01.04.2015. године бранилац окривљене Д.М.1, адвокат Д.М.2, је поднео захтев за заштиту законитости у смислу члана 483. став 1. ЗКП,

са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијано решење или исто укине у целости и предмет врати истом суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је одржао седницу већа, о којој у смислу члана 488. став 2. ЗКП није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљене, јер је нашао да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, па је у седници већа размотрио списе предмета са решењем против којег је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Врховни касациони суд најпре налази да из списка предмета произилази да је правноснажном пресудом основног суда у Аранђеловцу К 953/12 од 08.05.2014. године према окривљеној Д.М.1 одбијена оптужба да је извршила кривично дело из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ и одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда. Након тога окривљена је 26.01.2015. године поднела захтев за накнаду трошкова поступка у којем је определила трошкове и између осталих определила и трошкове за превоз браниоца сопственим аутомобилом на релацији Аранђеловац - Крагујевац и назад, а ради приступа на главне претресе који су одржани у Основном суду у Крагујевцу. Првостепеним решењем Основног суда у Аранђеловцу К 953/12 од 30.01.2015. године окривљеној Д.М.1 досуђени су трошкови кривичног поступка у укупном износу од 119.682,00 динара, а који обухватају трошкове које је окривљена имала за приступ браниоца на пет одржаних главних претреса, на један неодржан главни претрес и трошкове на име трошкова превоза браниоца од Аранђеловца до Крагујевца и натраг, док суд није признао трошкове које је окривљена имала на име приступа браниоца на главне претресе у поступку који се водио пред Основним судом у Крагујевцу у предмету К 215/11. Ово решење преиначено је побијаним другостепеним решењем и окривљеној су досуђени трошкови у укупном износу од 99.750,00 динара, односно трошкови су умањени у односу на првостепено решење, јер другостепени суд окривљеној није признао право за путне трошкове на име приступа браниоца на одржане главне претресе пред Основним судом у Крагујевцу из разлога што бранилац окривљене у захтеву за накнаду трошкова поступка није суду пружио доказ из кога би суд утврдио да је бранилац користио сопствено возило ради приступа на одржане главне претресе.

Чланом 2. став 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката прописано је да су странка или надлежан орган, дужни да адвокату плате и награду и накнаду трошкова, док је чланом 9. исте Тарифе, између осталог, прописано да за обављање послова изван седишта адвокатске канцеларије, адвокату припада накнада за превоз и то за превоз сопственим возилом у висини од 30 % од цене најквалитетнијег бензина по пређеном километру.

Одредбом члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП је између осталог прописано да трошкови кривичног поступка обухватају награду и нужне издатке

браниоца. Одредбом члана 265. став 1. ЗКП је прописано да када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника, као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Полазећи од наведеног и цитираних законских одредби, по оцени овог суда, побијаним другостепеним решењем је повређен закон у смислу члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 265. став 1. ЗКП у вези члана 9. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката. Наиме, по налажењу овог суда, другостепени суд одлучујући о жалби окривљене на досуђене трошкове из првостепеног поступка, није могао исте да умањи и окривљеној не призна право на путне трошкове које је имао њен бранилац на име приступа на одржане главне претресе пред Основним судом у Крагујевцу, будући да је седиште канцеларије браниоца окривљене у Аранђеловцу, те да није спорно да је бранилац у предметном поступку Основног суда у Аранђеловцу К 953/12 приступао и на главне претресе који су били заказани пред Основним судом у Крагујевцу, а окривљена је у захтеву за накнаду трошкова истакла да је бранилац на те претресе долазио сопственим возилом.

С тим у вези, а имајући у виду да окривљеној у овом поступку припадају нужни издаци које је имао њен бранилац, па и издаци за обављање послова изван седишта адвокатске канцеларије, односно накнада за превоз сопственим возилом чија висина се одређује на основу напред цитиране одредбе члана 9. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, те како су ти трошкови у захтеву за накнаду трошкова опредељени у складу са наведеним чланом и како није прописана обавеза да се достави доказ коју врсту превоза је бранилац користио у тим ситуацијама (при чему је то његов слободан избор), то другостепени суд није могао да одбије захтев за њихову накнаду из разлога што није поднет доказ да је бранилац тим приликама користио сопствено возило.

Имајући у виду наведено, по налажењу овог суда, у побијаном решењу је повређен закон у смислу члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 265. став 1. ЗКП, јер побијаном одлуком суд није окривљеној досудио нужне издатке које је њен бранилац имао у предметном кривичном поступку за обављање послова изван седишта адвокатске канцеларије и то издатке за превоз сопственим возилом, а који су у захтеву за накнаду трошкова опредељени.

Како је побијаним решењем повређен закон у смислу члана 441. став 4. ЗКП, то је исто морало бити укинато и предмет враћен Основном суду у Аранђеловцу на поновно одлучивање у другостепеном поступку. У поновном поступку суд ће имати у виду све примедбе из ове пресуде, поступити по истим како би могао да донесе правилну и на закону засновану одлуку.

Поред тога, Врховни касациони суд напомиње да у предметном кривичном поступку није могло бити одлучивано о трошковима које је окривљена имала на име ангажовања браниоца у поступку који је вођен пред Основним

судом у Крагујевцу К 215/11 и који поступак је према окривљеној обустављен, из разлога јер је захтев за накнаду тих трошкова могуће поднети само у том поступку у коме би се о трошковима једино могло одлучивати.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.